

кателни. Дълго време голѣма частъ отъ страната се е считала за прокълнатата отъ Небето и по нищо не е напомняла блаженствата на Обетованата земя, за които се говори въ Изхода на Израиля.

Иудея е единъ обширенъ масивъ отъ твърди скали, който е високъ до хилядо и повече метра; той представлява платъ или планини, пресѣчени съ долини, повечето пжти безводни; обсипани съ каменливи урви, тѣ сж лишени отъ растителностъ, а само тукъ-тамъ растатъ дребни дървета. Градътъ Иерусалимъ се намира въ мѣстностъ, която е една



Общъ изгледъ на гр. Назаретъ.

отъ най-пуститѣ въ свѣта. „Сера, пише французкиятъ писателъ Пиеръ Лоти, нѣма вече лозя и маслинени гори, а само едни камъни; изчезнали сж и последнитѣ храсталаци и навсѣкжде виждате да стърчатъ голѣми каменни блокове“. Каменни възморава могили се редятъ една отъ друга по-високи. Въ долините и по върховетѣ повърхността е сжщо така покрита съ грапави камъни съ безброй малки дупки. Безсъмнено, Палестина още отъ библейскитѣ времена е била такава дива и негостоприемна страна, населена съ груби планинци. Подъ тия платъ се простиратъ повесели мѣста: полето на Едрелонъ, което нѣкога се е обработвало и давало много храни* и произведения; Галилея, дето се яви Спасителътъ, чието главно мѣстопребивание — Назаретъ днесъ е единъ малъкъ християнски градецъ; долината на рѣка Йорданъ съ Иерихонъ, градътъ на палмовитѣ дървета и на хурмитѣ, близо до който една пещера служи за жилище на благочестиви поклоници абисинци, които прекарватъ въ нея четиридесетъ дни въ споменъ на Исусъ Христовото четиридесетдневено постене.

При всичко туй въ навечерието на голѣмата война Палестина приличаше на единъ обширенъ и на открито музей на религииѣ, както Италия презъ XVIII в. и Гърция въ началото на XIX в. бѣха музеи на изчезналитѣ цивилизации. Посещаваха я само поетитѣ, мечтателитѣ, философитѣ и вѣрващитѣ отъ всички религии, но не и търговци и индустриалци, защото нѣмаше никаква икономическа стойностъ.